

IDŹ DO

PRZYKŁADOWY ROZDZIAŁ

SPIS TREŚCI

KATALOG KSIĄŻEK

KATALOG ONLINE

ZAMÓW DRUKOWANY KATALOG

TWÓJ KOSZYK

DODAJ DO KOSZYKA

CENNIK I INFORMACJE

ZAMÓW INFORMACJE
O NOWOŚCIACH

ZAMÓW CENNIK

CZYTELNIA

FRAGMENTY KSIĄŻEK ONLINE

AutoCAD 2002 i 2004. Tworzenie makr w VBA

Autor: Jeffrey E. Clark

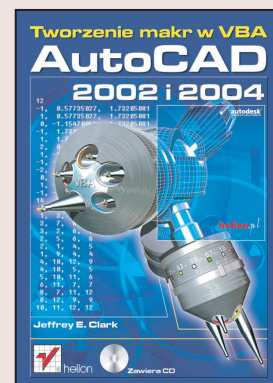
Tłumaczenie: Jacek Marzec

ISBN: 83-7197-861-8

Tytuł oryginału: [VBA for AutoCAD 2002](#)

[Writing AutoCAD Macros](#)

Format: B5, stron: 672

AutoCAD 2002 jest nie tylko najpopularniejszym na świecie narzędziem do projektowania i kreślenia: to także potężna, programowalna platforma służąca do automatyzacji złożonych zadań projektowych integrująca dane projektowe z firmowymi systemami informatycznymi i pozwalająca rozwiązać wiele problemów technicznych i biznesowych. Kluczem do tych możliwości jest język Visual Basic for Applications. Z kolei klucz do programowania za pomocą tego języka trzymasz właśnie w swoich rękach, jest nim książka „AutoCAD 2002. Tworzenie makr w VBA”

Jej autorowi, jak nikomu innemu, udało się powiązać kluczowe narzędzia AutoCAD-a z możliwościami języka VBA. Ukazując współdziałanie AutoCAD-a i VBA w warunkach rzeczywistej pracy pomagają czytelnikowi tworzyć praktyczne aplikacje.

W kolejnych etapach czytelnik:

- Przejmie kontrolę nad AutoCAD-em: opanuje podstawy automatyzacji, COM oraz programowanie zorientowane obiektowo
- Zacznie swobodnie poruszać się po interaktywnym środowisku projektowania VBA dla AutoCAD-a
- Wniknie w budowę pliku DXF, aby lepiej zrozumieć strukturę bazy danych rysunku AutoCAD-a
- Opanuje model obiektu AutoCAD-a: dokumenty, interfejs użytkownika, zarządzanie plikami, zbiory, obiekty i inne elementy
- Zautomatyzuje obiekty graficzne 2D i 3D, zewnętrzne odniesienia, elementy, bryły, wymiary oraz zdarzenia
- Zastosuje język VBA do sterowania obszarem papieru, rzutniami oraz wydrukiem
- Poszerzy możliwości AutoCAD-a o komunikację z innymi aplikacjami

Pogłębisz swoje umiejętności śledząc powstawanie kompletnej aplikacji, integrującej rysunek AutoCAD-a z bazą danych Microsoft Access za pomocą technologii DAO (Data Access Objects) Microsoftu. Książka „AutoCAD 2002. Tworzenie makr w VBA” zawiera również zwięzłe opisy zmiennych systemowych i wyliczeniowych AutoCAD-a, dziedziczenia obiektów oraz elementów graficznych. Jeśli jesteś gotów okiełznać całą moc zawartą w AutoCAD-zie 2002, jest to książka której szukałeś!

Spis treści

Przedmowa.....	13
Część I Środowisko VBA AutoCAD-a.....	21
Rozdział 1. Przejęcie kontroli nad AutoCAD-em	23
Komponenty i technologia Automation.....	24
Podstawy.....	24
Spojrzenie ogólne	27
Szczegóły.....	28
Tworzenie rysunku za pomocą Visual Basica.....	31
Ustawianie dostępnych odniesień.....	32
Tworzenie procedury.....	32
Więcej na temat komponentów.....	33
Dziedziczenie w AutoCAD-zie	33
Tablice metod, właściwości i zdarzeń.....	35
Podsumowanie	37
Rozdział 2. Środowisko VBA	39
Tworzenie i edycja makr.....	39
Okna projektowania.....	40
Okna usuwania błędów.....	42
Zarządzanie makrami i ich wykonywanie	47
Menadżer VBA.....	47
Okno dialogowe Open VBA Project	48
Okno dialogowe Macros.....	49
Wiersz poleceń AutoCAD-a	50
Podsumowanie	51
Rozdział 3. DXF: Klucz do struktury rysunku	53
Format DXF	53
Sekcje Objects i Classes	55
Stałe kody grup.....	55
Zmienne kody grup.....	56
Znaczniki podkategorii	57
Oglądanie rysunku za pomocą VBA.....	58
Procedura GetSubclass odczytuje plik DWG.....	58
Procedura DXFsearch odczytuje plik DXF	61
AutoLISP a VBA	65
Zalety VBA.....	66
Program narzędziowy VBA.....	67
Podsumowanie	67

Rozdział 4. Elementy modelu obiektu.....	69
Interfejsy Automation	69
Obiekt Application.....	70
Zbiór Documents.....	71
Zbiory ModelSpace i PaperSpace.....	71
Zbiory tabelaryczne	72
Zbiory obiektowe.....	73
Obiekt Document i jego elementy	74
Obiekt Preferences	78
Menu i paski narzędzi użytkownika.....	79
Zbiór MenuBar	79
Zbiór MenuGroups	80
Podsumowanie	81
Część II Zastosowanie modelu obiektu AutoCAD-a	83
Rozdział 5. Dokumenty i interfejs użytkownika	85
Metody i właściwości.....	87
Zarządzanie plikami.....	88
Tworzenie pliku rysunkowego	88
Otwieranie, zapisywanie i zamykanie rysunku	89
Metoda WBlock.....	93
Eksportowanie i importowanie plików	93
Inne narzędzia zarządzania plikami	94
Interfejs użytkownika.....	95
Okna.....	95
Zoom.....	99
Widoki zdefiniowane przez użytkownika	100
Rzutnie.....	102
Hiperłącza	109
Zmienne wyliczeniowe AutoCAD-a.....	110
Tablice metod, właściwości i zdarzeń.....	111
Podsumowanie	111
Rozdział 6. Zbiory i obiekty	121
Obiekt Application.....	121
Metody.....	121
Właściwości.....	121
Obiekt Document	123
Metody.....	123
Właściwości.....	125
Zbiory	130
Zarządzanie zbiorami.....	131
Metody.....	131
Właściwości.....	134
Zbiory tabelaryczne.....	136
Zbiór Layers.....	136
Zbiór LayerStateManager	138
Zbiór Linetypes.....	140
Zbiór RegisteredApplications	141
Zbiór TextStyles	141
Lokalne układy współrzędnych	143
Tablice metod, właściwości i zdarzeń.....	145
Podsumowanie	145

Rozdział 7. Obiekty Utility	153
Zbiory wskazań, filtry i grupy.....	154
Zbiory wskazań.....	154
Filtry	159
Grupy	160
Obiekt Utility	161
Pobieranie danych.....	162
Konwersja danych	169
Dostęp do Internetu.....	174
Słowniki i obiekt XRecord.....	177
Tablice metod, właściwości i zdarzeń.....	179
Podsumowanie	179
Rozdział 8. Bloki i zewnętrzne odnośniki	183
Bloki.....	184
Korzystanie z bloków	185
Dostęp do odnośników bloków	188
Atrybuty i odniesienia do atrybutów.....	189
Właściwości.....	190
Blok zawierający dane.....	191
Obiekt MInsertBlock.....	195
Właściwości.....	195
Obiekt Database	197
Metoda CopyObjects	197
Właściwości obiektu Database	199
Zewnętrzne odnośniki	200
Metody.....	200
Redefinicja zewnętrznych odnośników	202
Arkusze	205
Tablice metod, właściwości i zdarzeń.....	205
Podsumowanie	205
Rozdział 9. Elementy	213
Wspólne metody i właściwości.....	213
Definicje	214
3DFace	214
Metody.....	214
Właściwość	215
3DPoly	217
Metoda	217
Właściwości.....	217
Arc.....	218
Właściwości.....	219
Circle.....	221
Właściwości.....	221
Ellipse.....	223
Właściwości.....	223
Hatch	225
Metody.....	225
Właściwości.....	226
LightWeightPolyline.....	228
Metody.....	228
Właściwości.....	229

Line	231
Właściwości	231
MLine	232
Właściwości	232
MText	235
Właściwości	236
Point	238
PolyfaceMesh	239
Właściwości	240
PolygonMesh (3DMesh)	243
Metoda	243
Właściwości	243
Polyline	248
Metody	248
Właściwości	248
Raster	250
Metoda	251
Właściwości	251
Ray	253
Właściwości	253
Region	255
Metoda	256
Właściwości	256
Shape	258
Metoda	258
Właściwości	258
Solid	260
Spline	261
Metody	262
Właściwości	263
Text	265
Właściwości	265
Trace	268
XLine	270
Właściwości	271
Metody, właściwości i zdarzenia związane z elementami graficznymi	271
Podsumowanie	272
Rozdział 10. Bryły	279
Box	280
Cone	281
Cylinder	283
EllipticalCone	284
EllipticalCylinder	284
ExtrudedSolid	285
ExtrudedSolidAlongPath	287
RevolvedSolid	289
Sphere	291
Torus	292
Wedge	293
Metody edycji brył	294
Właściwości masowe	298
Podsumowanie	301

Rozdział 11. Wymiary	303
Pojęcia	303
Menadżer stylów wymiarowania	304
Zmienne wymiarowania, style i nadpisywanie	306
Asocjatywność	306
Rodzaje wymiarów	307
Dim3PointAngular	307
DimAligned	309
DimAngular	310
DimDiametric	312
DimOrdinate	313
DimRadial	315
DimRotated	316
Linia odniesienia	317
Tolerancja	320
Właściwości wymiarowania	322
Linie i strzałki	323
Tekst	326
Dopasowanie	326
Jednostki podstawowe	327
Jednostki dodatkowe	328
Tolerancje	329
Inne właściwości wymiarowe	330
Zmienne wymiarowe niezwiązane z właściwościami	332
Tablice metod, właściwości i zdarzeń	333
Podsumowanie	338
Rozdział 12. Edycja	339
Metody związane z edycją	339
Array	340
Copy	342
Explode	343
GetBoundingBox	344
IntersectWith	345
Mirror	346
Move	348
Offset	348
Rotate	349
ScaleEntity	350
TransformBy	351
Undo	353
Właściwości informacyjne	354
Dostęp do wiersza poleceń	359
Inne metody, właściwości i procedury związane z edycją	360
Podsumowanie	361
Rozdział 13. AutoCAD i zdarzenia	363
Zdarzenia obiektu Application	363
Zdarzenia poziomu aplikacji	365
Zdarzenia obiektu Document	366
Procedury zdarzeń obiektu AcadDocument	367
Zdarzenia poziomu dokumentu	368
Zdarzenia obiektu Object	369
Ograniczenia obsługi zdarzeń	371
Podsumowanie	372

Rozdział 14. Formularze i kontrolki	373
Zdarzenia dotyczące poleceń	376
Zdarzenia dotyczące formularzy	378
Kolejność zaznaczania	379
Narzędzie Relative	380
Moduł Relative	381
Formularz frmRelative.....	386
Metody i właściwości kontrolek	392
Podsumowanie	392
Rozdział 15. Obszar papieru i plotowanie	397
Interfejs plotowania.....	397
Tabele stylów plotowania	397
Ustawienia plotera	397
Arkusze obszaru papieru.....	398
Ustawienia systemowe.....	398
Obiekty PlotConfiguration oraz Layout.....	399
Ustawienia wydruku	399
Arkusze	402
Wspólne metody i właściwości	402
Rzutnie obszaru papieru.....	410
Metody	412
Właściwości	413
Obiekt Plot	414
Metody	414
Właściwości	415
Projekt BatchPlot	415
Moduł FrmPlotFiles	416
Moduł BatchPlot.....	424
Metody i właściwości drukowania.....	428
Podsumowanie	434
Rozdział 16. Ustawienia	435
Style programowania	436
Pliki	436
Metody	436
Właściwości	437
Ekran	438
Wydajność wyświetlania	439
Rozdzielczość wyświetlania	440
Elementy arkusza.....	440
Elementy okna	441
Otwieranie i zapisywanie plików	443
Zewnętrzne odnośniki.....	443
Środki ochrony pliku	444
Otwieranie i zapisywanie plików.....	444
Aplikacje ObjectARX.....	445
Wydruk.....	445
Standardowe ustawienia wydruku dla nowych rysunków.....	445
Standardowe zachowanie stylów wydruku dla nowych rysunków	446
Ogólne ustawienia wydruku	447
System.....	447
Opcje połączenia baz danych.....	448
Opcje ogólne.....	448

Parametry użytkownika.....	449
AutoCAD DesignCenter.....	450
Hiperłącze.....	450
Ustawienia szerokości linii.....	451
Właściwości sortowania obiektów.....	451
Priorytet przy wprowadzaniu współrzędnych.....	452
Standardowe zachowanie Windows.....	452
Pomoce rysunkowe.....	453
AutoSnap.....	453
AutoTrack.....	454
Wybór.....	455
Uchwyty.....	455
Tryby wyboru oraz wskaźnik zbioru wskazań.....	456
Profile.....	456
Metody.....	457
Metody i właściwości związane z ustawieniami.....	458
Podsumowanie.....	458
Rozdział 17. Menu.....	463
Menu użytkownika i paski narzędziowe.....	464
Spojrzenie na strukturę menu.....	465
Metody.....	467
Właściwości.....	470
Menu rozwijane.....	472
Paski narzędzi.....	474
Zapisywanie modyfikacji.....	477
Tablice metod i właściwości.....	477
Podsumowanie.....	477
Część III Komunikacja z innymi aplikacjami i Internetem.....	481
Rozdział 18. Rozszerzalność.....	483
Dane dodatkowe.....	483
Metody.....	484
Wykorzystanie polilinii i danych dodatkowych.....	488
Interfejs VBA.....	499
Metody.....	499
Właściwości.....	500
Zdalne uruchamianie VBA.....	501
Status braku dokumentów.....	502
Aplikacje ARX.....	502
Metody.....	502
Podsumowanie.....	503
Rozdział 19. Projekt przestrzeni biurowej.....	505
Baza danych Microsoft Access.....	505
Tabele, klucze oraz ograniczenia integralności.....	506
Tworzenie okna dialogowego użytkownika.....	507
Tworzenie zapytań w tle okna dialogowego.....	509
Interfejs AutoCAD — Access.....	513
Procedura cbo_Group_Change.....	516
Procedura lstDepartment_AfterUpdate.....	518
Procedura lstProgDetail_Click.....	520
Przydział powierzchni.....	520
Podsumowanie.....	524

Rozdział 20. Model obiektu DWF	525
Drawing Web Format.....	525
Struktura pliku	526
Kody operacji.....	527
Współrzędne logiczne.....	528
Aplikacja odczytująca Excela	528
Moduł XLocate.....	529
Formularz XLdwf.....	530
Opis obiektu Whip!	538
Metody i właściwości ogólne	538
Inne zbiory i obiekty	546
Wbudowane zdarzenia aplikacji Whip!	547
Metody i właściwości Whip!	548
Podsumowanie	551
Dodatki	553
Dodatek A Zmienne systemowe AutoCAD-a 2002	555
Dodatek B Zmienne systemowe AutoCAD-a 2004	583
Dodatek C Wielkości wyliczeniowe (enum).....	613
Dodatek D Dziedziczenie w obiektach	621
Dodatek E Program narzędziowy formatowania pliku DXF	625
Skorowidz	643

Rozdział 12.

Edycja

W rozdziale tym przyjrzymy się kilku wbudowanym w VBA funkcjom AutoCAD-a związanym z edycją. Odejdziemy tu od naszej wcześniejszej praktyki pisania samowystarczalnych przykładów, czyli tworzenia pewnego elementu i następnie zmieniania go w pewien sposób w tej samej procedurze. Aby zastosować omawiane metody edycji, tak jak robi się to zazwyczaj, utworzymy obiekty za pomocą procedur bazujących na listingach z wcześniejszych rozdziałów, a następnie zastosujemy metody zbioru `SelectionSet`, by wskazać elementy i zmodyfikować je.

Użyjemy sześciu tego typu procedur: `Add3DPoly`, `AddEllipse`, `AddHatch`, `AddLine`, `AddText` oraz `Boole`. (Nazwy tych procedur zaznaczyliśmy w listingach tego rozdziału kursywą). Procedury `AddEllipse`, `AddLine`, oraz `AddText` zostały uproszczone dla celów tego rozdziału, a ich kod umieściliśmy na końcu tego rozdziału. Dodajmy jeszcze, że kody tych listingów, jak również wszystkich innych zawartych w tej książce, można ściągnąć ze strony internetowej wydawnictwa Prentice Hall pod adresem www.phptr.com.

W związku z tym, że często stosujemy zbiory wskazań, a w listingach zazwyczaj używamy nazwy `newSelSet`, zbiór wskazań o określonej nazwie jest wymazywany na końcu każdego listingu. Jeśli z jakiegoś powodu dana procedura nie zadziała poprawnie, należy wówczas ręcznie wymazać zbiór `SelectionSet`, któremu nadano określoną nazwę; w przeciwnym razie jeśli spróbujemy użyć ponownie tej samej nazwy, AutoCAD wygeneruje komunikat o błędzie. W tym celu można zastosować podprogram `SelSetDelete` z rozdziału 7. (patrz listing 7.6). (Jak wspomnieliśmy w rozdziale 7., można też ewentualnie opróżnić zbiór wskazań i ponownie użyć go za pomocą metody `Clear`).

Metody związane z edycją

Najczęściej używane polecenia AutoCAD-a związane z edycją, takie jak `Array`, `Copy`, `Explode`, `Mirror`, `Move`, `Offset`, `Rotate`, `Scale` oraz `Undo`, mają swoje odpowiedniki w metodach VBA. Polecenia `Extend` i `Trim` nie posiadają bezpośrednich odpowiedników, ponieważ funkcje te wykonuje się przez zmianę wektorów definiujących modyfikowane elementy. Istnieją również trzy metody edycyjne, nieposiadające odpowiedników w interfejsie użytkownika. Są to: `GetBoundingBox`, `IntersectWith` oraz `Transform`. Jak będziemy mogli się przekonać, ostatnia z nich posiada wyjątkowo duże możliwości.

Array

Metoda `Array` ma dwie opcje: `polar` (tablica biegunowa) i `rectangular` (tablica prostokątna), podobnie jak odpowiadające jej polecenie AutoCAD-a. Opcja biegunowa służy do kopiowania wybranych obiektów określoną ilość razy, rozmieszczając je jednocześnie na okręgu wokół podanego punktu środkowego. Natomiast tablica prostokątna tworzy układ skopiowanych elementów ułożonych w rzędy i kolumny o określonej odległości od obiektu oryginalnego, który definiuje jeden z narożników tablicy.

Metoda `ArrayPolar` podczas kopiowania automatycznie obraca każdy z obiektów, orientując go tak, że jego oś symetrii przechodzi przez punkt środkowy tablicy. Pod tym względem metoda ta różni się od odpowiadającej jej komendy AutoCAD-a, która umożliwia wybór między obrotem obiektu a kopiowaniem bez obrotu.

ArrayPolar (metoda ogólna (39)). `ReturnValue` jako tablica `Variant` zmiennych `Object` = `object.ArrayPolar (NumberOfObjects jako Integer [> 1, tylko wprowadzanie], AngleToFill jako Double [tylko wprowadzanie], CenterPoint jako Variant [tylko wprowadzanie])`. Kąt należy podać w radianach; wartości ujemne wskazują na obrót w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, natomiast zero powoduje błąd.

Listing 12.1 rozpoczyna się od wywołania procedury `AddEllipse` służącej do utworzenia obiektu, który będziemy potem edytować. Możemy tutaj zastosować dowolny element AutoCAD-a lub grupę wskazanych elementów. Natomiast zbiór wskazań `SelectionSet` tworzony jest za pomocą metody narzędziowej `SelectOnScreen`.

Listing 12.1. Tworzenie biegunowej tablicy obiektów

```
Sub ArrayPolar()
    AddEllipse
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim NumObj As Integer
    Dim Fangle As Double
    Dim CtrPnt(0 To 2) As Double
    NumObj = 6
    Fangle = 3.14
    CtrPnt(0) = 3: CtrPnt(1) = 3: CtrPnt(2) = 0#

    Dim Object As AcadEntity
    Dim NewObj As Variant
    For Each Object In newSSet
        NewObj = Object.ArrayPolar(NumObj, Fangle, CtrPnt)
    Next Object

    ZoomAll
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

Następnie deklarujemy i nadajemy wartości kilku obiektom, które mają zostać skopio-
wane do tablicy, jak również określamy kąt dopełnienia (w radianach) oraz współrzędne
punktu środkowego. Deklarujemy również nowy obiekt `AddEntity`, który jest kojarzony

dynamicznie, ponieważ musi on być w stanie przechować dowolny rodzaj obiektu dodanego do zbioru wskazań. Po zadeklarowaniu zmiennej typu `Variant`, służącej do przechowywania nowo utworzonych obiektów, wykorzystujemy pętlę `For Each...Next`, aby do każdego obiektu zastosować metodę `ArrayPolar`. Na koniec za pomocą metody `ZoomAll` wykonujemy zmianę wielkości wyświetlanego obszaru, aby pokazać całą tablicę.

ArrayRectangular (metoda ogólna (39)). `ReturnValue` jako tablica `Variant = object.ArrayRectangular (NumberOfRows jako Integer [> 1 , tylko wprowadzanie], NumberOfColumns jako Integer [> 1 , tylko wprowadzanie], NumberOfLevels jako Integer [tylko wprowadzanie], DistBetweenRows jako Double [tylko wprowadzanie], DistBetweenColumns jako Double [tylko wprowadzanie], DistBetweenLevels jako Double [tylko wprowadzanie]).`

Oryginalny obiekt, z którego tworzona jest tablica, zajmuje w niej lewy dolny narożnik; natomiast ujemne parametry dotyczące kolumn i rzędów oznaczają, że tablica budowana jest w dół i na lewo.

Metoda `ArrayRectangular` działa we wszystkich trzech osiach. Użytkownik podaje liczbę rzędów, kolumn i poziomów (dla osi Z) łącznie z odstępami omiędzy nimi. Natomiast znak użyty przy wprowadzaniu każdego z odstępów oznacza kierunek w osiach X , Y i Z .

Ustawienia w listingu 12.2 są bardzo podobne do tych z listingu 12.1. Natomiast do utworzenia obiektu testowego możemy użyć zarówno procedury `AddEllipse`, jak też wskazać obiekty z dowolnego rysunku. Najpierw deklarujemy wymagane zmienne i nadajemy wartości ilościom elementów oraz odległościom między rzędami, kolumnami i poziomami. Potem przeprowadzamy iterację zbioru wskazań za pomocą metody `ArrayRectangular`, aby utworzyć nowy obiekt.

Listing 12.2. Tworzenie prostokątnej tablicy obiektów

```
Sub ArrayRectangular()
    AddEllipse
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim RowNum As Long
    Dim ColNum As Long
    Dim LevNum As Long

    Dim RowDis As Double
    Dim ColDis As Double
    Dim LevDis As Double
    RowNum = 5: RowDis = 3
    ColNum = 5: ColDis = 3
    LevNum = 3: LevDis = 2

    Dim Object As AcadEntity
    Dim NewObj As Variant
    For Each Object In newSSet
        NewObj = Object.ArrayRectangular(RowNum, ColNum, LevNum, RowDis, ColDis, LevDis)
    Next Object

    ZoomAll
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

Copy

Aby za pomocą metody `Copy` przenieść nowo utworzony obiekt w inne miejsce, należy zastosować ją wraz z metodą `Move`, nazwa `Copy` wprowadza tu w błąd. Oprócz utworzenia zbioru wskazań obiektów, które chcemy skopiować, w ustawieniach należy dodać także dwa punkty służące jako wektor przemieszczenia. Funkcję tę spełniają dwa pierwsze paragrafy listingu 12.3.

Copy (metoda ogólna (39)). `ReturnValue` jako `Object` = `object.Copy`. (Obiekt skopiowany zostaje w tym samym miejscu).

Procedura ta umożliwia wybranie dowolnej liczby obiektów rysunkowych. W operacji kopiowania wykorzystujemy pętlę `For...Next`, służącą do iteracji zbioru wskazań, aby skopiować, przesunąć i zmienić kolor nowych obiektów. Aby zrealizować te czynności, musimy najpierw zadeklarować zmienną pętli (`i`) oraz nadać rozmiary tablicy `Variant` (`newObj`), bazując na właściwości `Count` należącej do obiektu `SelectionSet`. W ten sposób korzystamy z tej właściwości dwukrotnie, ale nie musimy deklarować dwóch zmiennych: jednej do zliczania elementów oraz obiektu `AcadEntity` dla składników zbioru wskazań. Z kolei w listingu dotyczącym metody `Explode` (patrz listing 12.4) do wykonania podobnej czynności używamy alternatywnej konstrukcji `For Each...Next`. Zastosowanie tej składni jest szybsze pod wieloma względami.

Listing 12.3. Prosta operacja kopiowania

```
Sub Copy()
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim P1(0 To 2) As Double
    Dim P2(0 To 2) As Double
    P1(0) = 0: P1(1) = 0: P1(2) = 0
    P2(0) = 3: P2(1) = 4: P2(2) = 0
    MsgBox "Zastosuj wektor przesunięcia..."

    Dim i As Integer
    ReDim newObj(0 To newSSet.Count - 1) As Variant
    For i = 0 To newSSet.Count - 1
        Set newObj(i) = newSSet.Item(i).Copy
        newObj(i).Move P1, P2
        newObj(i).Color = acGreen
    Next i
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

CopyObjects (metoda obiektu Document, Database). `ReturnValue` jako tablica `Variant` zmiennych typu `Object` = `object.CopyObjects`. (Objects jako tablica `Variant` zmiennych typu `Object` [tylko wprowadzanie], `Owner` jako pojedynczy obiekt `Variant` [opcjonalnie, tylko wprowadzanie], `IDPairs` jako tablica `Variant` zmiennych typu `IDPair` [opcjonalnie, tylko wprowadzanie]).

Metoda `CopyObjects` powiela kilka obiektów należących do tego samego dokumentu lub do różnych dokumentów, używając w tym przypadku opcjonalnego parametru `Owner`. Jeśli nie podano tego parametru, wówczas nowe obiekty tworzone są w tym samym dokumencie co obiekt źródłowy. Tablicę `Objects` tworzymy przy użyciu podstawowych obiektów, które mają zostać skopiowane, natomiast wszelkie drugorzędne obiekty, podległe lub związane z podstawowymi, również zostaną skopiowane.

Metodę `CopyObjects` przedstawiliśmy już w rozdziale 8. przy okazji omawiania obiektu `Database`, a jej zastosowanie można było zobaczyć w listingu 8.10. Natomiast informacje dotyczące procesu kopiowania i przenoszenia zwracane są w tablicy obiektów `IDPair`, jeśli były one zawarte w odwołaniu do metody `CopyObjects`. Obiekt `IDPair` posiada kilka właściwości.

IsCloned. `object.IsCloned` jako `Boolean` (`True` = obiekt źródłowy został sklonowany, `False` = obiekt źródłowy nie został sklonowany, tylko do odczytu).

IsOwnerXlated. `object.IsOwnerXlated` jako `Boolean` (`True` = obiekt będący właścicielem został przeniesiony z jednej bazy danych do innej, `False` = obiekt będący właścicielem istnieje już w nowym rysunku i nie został skopiowany, tylko do odczytu).

IsPrimary. `object.IsPrimary` jako `Boolean` (`True` = obiekt źródłowy jest składnikiem podstawowego zbioru obiektów, `False` = pochodny obiekt źródłowy jest własnością podstawowego zbioru obiektów, tylko do odczytu).

Key. `object.Key` jako `Long` (tylko do odczytu) zwraca identyfikator obiektu źródłowego.

Value. `object.Value` jako `Long` (tylko do odczytu) zwraca identyfikator nowego, skopiowanego obiektu.

Explode

Metoda `Explode` rozbija złożony obiekt na jego elementarne składniki. W przeciwieństwie do odpowiadającego jej polecenia AutoCAD-a, metoda ta nie rozbija wymiarów, multilinii oraz większości obiektów 3D. Jeśli zastosujemy ją do obiektów, których nie dotyczy, system wygeneruje komunikat o błędzie `object doesn't support this property or method` („obiekt nie obsługuje tej własności lub metody”). Obiekty obsługujące metodę `Explode` zostały wymienione poniżej. Należy także pamiętać o wyraźnym wymazaniu rozbitego obiektu, który pozostaje po utworzeniu nowego zbioru jego elementów składowych.

Explode. `ReturnValue` jako tablica `Variant` zmiennych typu `Object` = `object.Explode` Nazwa obiektu(ów), który ma zostać rozbity. Dostęp do pojedynczych elementów zawartych w blokach możliwy jest za pomocą metody `Item`, nie jest zatem konieczne rozbijanie bloku w celu jego edycji. Metoda `Explode` obsługiwana jest przez obiekty: `3DPoly`, `BlockRef`, `LightWeightPolyline`, `MInsertBlock`, `PolygonMesh`, `Polyline` oraz `Region`.

Listing 12.4 rozpoczyna się od utworzenia obiektu testowego `3DPolyline` oraz prośby o wybranie zbioru wskazań. Jeśli chcemy, możemy wybrać również kilka obiektów. Natomiast drugi paragraf tej procedury przeprowadza faktyczne rozbicie. Deklarujemy również kilka zmiennych, łącznie z `sCount`, która dostosowana jest do liczby elementów w zbiorze wskazań (właściwość `Count` zwraca liczbę o jeden większą od `sCount`, ponieważ numeracja rozpoczyna się od zera).

Pętla For Each...Next, zawarta w tej procedurze, przeprowadza iterację zbioru wskazań. Potrzebna jest nam także dodatkowa zmienna (i), aby śledzić pozycję tablicy ExpObj. Należy jednak wspomnieć, że w tym przypadku bardziej efektywna byłaby tradycyjna pętla For...Next. Kolejną czynnością jest usunięcie wszystkich obiektów ze zbioru wskazań po tym, jak zostały rozbite.

Trzeci paragraf tego listingu przeprowadza po prostu iterację elementów zbioru wskazań oraz zestawów rozbitych obiektów, zmieniając ich kolor na zielony, a następnie przywracając domyślny kolor warstwy po to, abyśmy mogli zobaczyć je na ekranie. (Aby przetestować tę metodę, nie wskażemy zapewne dużej ilości obiektów).

Listing 12.4. *Rozbicie kilku obiektów*

```

Sub Explode()
  Add3DPoLy
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.SelectOnScreen

  Dim Object As AcadEntity
  Dim i As Integer
  Dim j As Integer
  Dim sCount As Integer
  sCount = newSSet.Count - 1
  ReDim ExpObj(0 To sCount) As Variant
  For Each Object In newSSet
    ExpObj(i) = Object.Explode
    Object.Delete
    i = i + 1
  Next Object

  For i = 0 To sCount
    MsgBox "Element SelSet=" & i & " LBound=" & LBound(ExpObj(i)) & " UBound=" & _
      UBound(ExpObj(i))
    For j = LBound(ExpObj(i)) To UBound(ExpObj(i))
      ExpObj(i)(j).Color = acGreen
      ExpObj(i)(j).Update
      MsgBox "Rozbity obiekt " & j & ": " & _
        ExpObj(i)(j).ObjectName
      ExpObj(i)(j).Color = acByLayer
      ExpObj(i)(j).Update
    Next j
  Next i
  ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

GetBoundingBox

Metoda ta nie ma odpowiednika wśród poleceń AutoCAD-a. Jednak wszystkie elementy posiadają pewną ramkę ograniczającą, którą wykorzystywaliśmy, na przykład opisując geometrię brył w rozdziale 10. W listingu przedstawionym w tym rozdziale wykorzystujemy procedurę Boolean, która tworzy złożony obiekt przez połączenie dwóch brył. Procedura z listingu 12.5 przeznaczona jest do przetwarzania jednocześnie tylko jednego obiektu. Jeśli więc wskażemy większą liczbę obiektów, przetworzony zostanie tylko pierwszy z nich.

GetBoundingBox (metoda ogólna (39)). ReturnValue jako Object =object.GetBoundingBox. MinPoint jako Variant (tylko odczyt), MaxPoint jako Variant (tylko odczyt).

W listingu 12.5 deklarujemy dwie zmienne Variant obsługujące dolną i górną granicę ramki ograniczającej. Parametry te zwracane są przez metodę GetBoundingBox jako trój-elementowa tablica zmiennych Double oraz wyświetlane na ekranie za pomocą okna dialogowego. Natomiast w końcowym paragrafie stosujemy metodę AddPoint, aby w tych miejscach umieścić widoczne punkty. W ten właśnie sposób wykonywaliśmy rysunki w rozdziale 10.

Listing 12.5. Ustalenie punktów obszaru ograniczającego

```
Sub GetBoundingBox()
    Boole
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim eMin As Variant
    Dim eMax As Variant
    NewSSet.Item(0).GetBoundingBox eMin, eMax
    MsgBox "Punkty definiujące obszar graniczny: " & eMin(0) & ", " & eMin(1) & ", " & _
        eMin(2) & " (min) " & eMax(0) & ", " & eMax(1) & ", " & eMax(2) & " (maks) "

    Dim aPoint As AcadPoint
    Set aPoint = ThisDrawing.ModelSpace.AddPoint(eMax)
    Set aPoint = ThisDrawing.ModelSpace.AddPoint(eMin)
    ThisDrawing.SetVariable "PDMODE", 34
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

IntersectWith

Jest to druga metoda związana z edycją, która nie posiada odpowiednika wśród poleceń AutoCAD-a. Zwraca ona punkty, w których przecinają się dane obiekty. Zadaniem procedury z listingu 12.6 jest podanie punktów przecięcia tylko dwóch pierwszych wskazanych obiektów.

IntersectWith. ReturnValue jako tablica Variant zmiennych typu Double =object.IntersectWith (IntersectObject [dowolny obiekt rysunkowy, tylko wprowadzanie], ExtendOption jako Integer [tylko wprowadzanie, enum acExtendOption]). Metoda ta służy do podania punktów, w których przecinają się wskazane obiekty rysunkowe (wszystkie z wyjątkiem PViewport i PolygonMesh). Natomiast parametr ExtendOption określa, który z przecinających się elementów ma zostać przedłużony do miejsca ich teoretycznego przecięcia. Obowiązujące wartości wielkości wyliczeniowej acExtendOption są następujące:

- (0) acExtendNone,
- (1) acExtendThisEntity,
- (3) acExtendOtherEntity,
- (4) acExtendBoth.

Procedura z listingu 12.6 tworzy linię przecinającą w dwóch punktach elipsę, a następnie wyświetla kursor wyboru. Na początku deklarujemy tablicę Variant, przeznaczoną do przechowywania punktów przecięcia (IntPts), która wypełniana jest za pomocą pierwszego zbioru wskazań. Pętla w drugim paragrafie procedury wyświetla na ekranie punkty przecięcia, które przypisywane są do kolejnych trójpunktowych grup tablicy IntPts.

Listing 12.6. *Znajdowanie punktów przecięcia*

```

Sub IntersectWith()
    AddEllipse
    AddLine
    ZoomAll
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim IntPts As Variant
    IntPts = newSSet.Item(0).IntersectWith(newSSet.Item(1), acExtendNone)
    Dim i As Integer
    Dim j As Integer
    Dim Msg As String
    For i = LBound(IntPts) To UBound(IntPts) Step 3
        MsgBox = "Punktem przecięcia[" & j & "] jest: " & IntPts(i) & ", " & IntPts(i + _
            1) & ", " & IntPts(i + 2)
        MsgBox Msg, , "Przykład IntersectWith"
        j = j + 1
    Next i
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Mirror

Dwie metody VBA związane z lustrzanym odbiciem odzwierciedlają odpowiadające im polecenia interfejsu użytkownika w wersji 2D i 3D. Każda z nich może być zastosowana do dowolnego elementu AutoCAD-a.

Mirror (metoda ogólna (39)). ReturnValue jako odbity element typu Object = object.Mirror (Point1 jako Variant [tylko odczyt], Point2 jako Variant [tylko odczyt]). Metoda ta służy do lustrzanego odbijania płaskich obiektów względem wskazanej osi. Zmienna systemowa MIRRTEXT steruje odbijaniem tekstu (0 = tekst pozostaje czytelny, False = tekst odbity dosłownie).

W listingu 12.7 wykorzystaliśmy obiekty Ellipse i Line do zaprezentowania lustrzanego odbicia względem linii zdefiniowanej za pomocą dwóch punktów. Po wykonaniu tej czynności kolor odbitego obiektu zostaje zmieniony na czerwony. Procedura z omawianego listingu pozwala na wybranie wielu elementów. Należy także dodać, że zarówno w przypadku wersji 2D, jak i 3D, jeśli chcemy wymazać oryginalny obiekt, musimy osobno zastosować metodę Delete.

Listing 12.7. *Lustrzane odbicie w płaszczyźnie X-Y*

```

Sub Mirror()
    AddEllipse

```

```

AddLine
ZoomAll
Dim newSSet As AcadSelectionSet
Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
newSSet.SelectOnScreen

Dim P1(0 To 2) As Double
Dim P2(0 To 2) As Double
P1(0) = 0: P1(1) = 4.25: P1(2) = 0
P2(0) = 4: P2(1) = 4.25: P2(2) = 0
MsgBox "Odbij symetrycznie zbiór wskazań..."

Dim Object As AcadEntity
Dim NewObj As Variant
For Each Object In newSSet
    Set NewObj = Object.Mirror(P1, P2)
    NewObj.Color = acRed
Next Object

ZoomAll
ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Mirror3D (metoda ogólna (39)). ReturnValue jako odbity element typu Object =object.Mirror3D(Point1 jako Variant [tylko odczyt], Point2 jako Variant [tylko odczyt], Point3 jako Variant [tylko odczyt]). Metoda służy do lustrzanego odbijania brył względem wskazanej płaszczyzny.

Procedura przedstawiona w listingu 12.8 pozwala na lustrzane odbicie jedynie pierwszego wskazanego elementu. W naszym przypadku elementem tym jest obiekt Boolean, odbijany symetrycznie względem płaszczyzny zdefiniowanej za pomocą trzech punktów. Po wykonaniu operacji odbicia dodatkowo zmieniany jest kolor nowego elementu.

Listing 12.8. *Lustrzane odbicie w przestrzeni trójwymiarowej*

```

Sub Mirror3D()
    Boolean
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim P1(0 To 2) As Double
    Dim P2(0 To 2) As Double
    Dim P3(0 To 2) As Double
    P1(0) = 20: P1(1) = 0: P1(2) = 0
    P2(0) = 20: P2(1) = 20: P2(2) = 0
    P3(0) = 20: P3(1) = 20: P3(2) = 20

    Dim MirObj As Acad3DSolid
    Set MirObj = newSSet.Item(0).Mirror3D(P1, P2, P3)
    MirObj.Color = 45

    ZoomAll
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Move

Metodę `Move` zastosowaliśmy już wcześniej w połączeniu z metodą `Copy` (listing 12.3). Natomiast listing 12.9 przedstawia operację przesunięcia zbioru wskazań o określoną odległość `X`.

Move (metoda ogólna (39)). `Object`, `Move Point1` jako `Variant` (tylko wprowadzanie), `Point2` jako `Variant` (tylko wprowadzanie).

W rozdziale 14. utworzymy narzędzie do przekształcania wybranych obiektów względem punktu początkowego lub bazowego, na przykładzie którego omówimy kilka odmian kopiowania i przesuwania obiektów o różne odległości oraz pod określonym kątem.

Listing 12.9. Przesunięcie kilku obiektów

```
Sub Move()
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.SelectOnScreen

    Dim P1(0 To 2) As Double
    Dim P2(0 To 2) As Double
    Dim Dist As Integer
    Dim i As Integer
    Dist = ThisDrawing.Utility.GetInteger("Podaj odległość X: ")
    P1(0) = 0: P1(1) = 0: P1(2) = 0
    P2(0) = Dist: P2(1) = 0: P2(2) = 0

    For i = 0 To newSSet.Count - 1
        NewSSet.Item(i).Move P1, P2
    Next i
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

Offset

Metoda `Offset` tworzy równoległe krzywe i linie oraz współśrodkowe okręgi i elipsy. Jej zastosowanie jest ograniczone do wymienionych przed chwilą obiektów. Jeśli zastosujemy ją do obiektów, których ona nie dotyczy, system wygeneruje komunikat o błędzie „object doesn't support this property or method” („obiekt nie obsługuje tej właściwości lub metody”).

Offset. `ReturnValue` jako tablica `Variant` zmiennych typu `Object` = `object.Offset` (`Distance` jako `Double` [tylko wprowadzanie]). Metoda ta tworzy nowy obiekt odsunięty o określoną odległość (dodatnią lub ujemną, ale nie zerową) od istniejącego obiektu. Metodę tę można stosować wyłącznie z obiektami, takimi jak: `Arc`, `Circle`, `Elipse`, `Line`, `LightWeightPolyline`, `Polyline`, `Spline` oraz `XLine`.

W listingu 12.10 stworzymy, a następnie wskazujemy pojedynczą elipsę, która zostaje powielona przez odsunięcie od oryginalnego obiektu o odległość jednej jednostki wymiarowej.

Listing 12.10. *Odsunięcie obiektu*

```

Sub Offset()
  AddEllipse
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.SelectOnScreen
  MsgBox "Odsuń zbiór wskazań..."

  Dim NewObj As Variant
  NewObj = newSSet.Item(0).Offset(1#)
  NewObj(0).Color = acRed

  ZoomAll
  ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Rotate

Metody obrotu w 2D i 3D można zastosować do dowolnego obiektu rysunkowego łącznie z odnośnikami atrybutów.

Rotate (metoda ogólna (39)). `object.Rotate BasePoint` jako `Variant` [tylko wprowadzanie], `RotationAngle` jako `Double` (kąt w radianach, tylko wprowadzanie). Metoda ta służy do obrotu obiektu wokół określonego punktu w dwóch wymiarach.

Procedura z listingu 12.11 pozwala na jednoczesne wskazanie kilku obiektów. Definiuje ona także punkt bazowy (`CtrPnt`) oraz kąt obrotu wynoszący w tym przypadku 45 stopni (wyrażony w radianach).

Listing 12.11. *Obrót w płaszczyźnie X-Y*

```

Sub Rotate()
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.SelectOnScreen

  Dim CtrPnt(0 To 2) As Double
  Dim Rangle As Variant
  CtrPnt(0) = 2: CtrPnt(1) = 1: CtrPnt(2) = 0
  Rangle = 0.7853981

  Dim i As Integer
  For i = 0 To newSSet.Count - 1
    newSSet.Item(i).Rotate CtrPnt, Rangle
  Next i
  ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Rotate3D (metoda ogólna (39)). `object.Rotate3D Point1` jako `Variant` [tylko wprowadzanie], `Point2` jako `Variant` [tylko wprowadzanie], `RotationAngle` jako `Double` (kąt w radianach, tylko wprowadzanie). Metoda ta służy do obrotu bryły wokół określonej linii.

Procedura z listingu 12.12 przystosowana jest do obsługi tylko pierwszego wskazanego obiektu, ale obydwie metody związane z obrotem można stosować do wielu elementów, jeśli w podprogramie umieścimy odpowiednią pętlę przetwarzającą wszystkie składniki zbioru wskazań. W omawianym listingu umożliwiliśmy wprowadzanie kąta obrotu w stopniach, które są następnie konwertowane na radiany.

Listing 12.12. *Obrót w przestrzeni trójwymiarowej*

```

Sub Rotate3D()
  Boolean
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.SelectOnScreen

  Dim P1(0 To 2) As Double
  Dim P2(0 To 2) As Double
  Dim RotAng As Double
  P1(0) = 0: P1(1) = 2: P1(2) = 0
  P1(0) = 0: P1(1) = -2: P1(2) = 0
  RotAng = 90
  RotAng = RotAng * 3.141592 / 180

  newSSet.Item(0).Rotate3D P1, P2, RotAng
  ZoomAll
  ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

ScaleEntity

Podobnie jak odpowiadające jej polecenie Scale, metoda ScaleEntity powiększa lub pomniejsza wszelkie elementy AutoCAD-a o podany współczynnik. Skalowanie odbywa się równomiernie we wszystkich trzech osiach.

ScaleEntity. object.ScaleEntity BasePoint jako Variant (tylko wprowadzanie), ScaleFactor jako Double (tylko wprowadzanie). Metoda ta przeprowadza skalowanie równomiernie we wszystkich trzech osiach.

W procedurze z listingu 12.13 zastosowaliśmy metodę Select, aby automatycznie wskazać wszystkie widoczne obiekty na rysunku testowym. Wszystkie zaznaczone elementy zostają pomniejszone o dwie trzecie przy użyciu punktu początkowego rysunku jako punktu bazowego skalowania.

Listing 12.13. *Skalowanie w przestrzeni trójwymiarowej*

```

Sub ScaleEntity()
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.Select acSelectionSetAll

  Dim BasePt(0 To 2) As Double
  Dim Factor As Double
  BasePt(0) = 0: BasePt(1) = 0: BasePt(2) = 0
  Factor = 0.3333

```

```

Dim i As Integer
For i = 0 To newSSet.Count - 1
    newSSet.Item(i).ScaleEntity BasePt, Factor
Next i
ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

TransformBy

TransformBy jest ostatnią z trzech metod edycyjnych, które nie posiadają odpowiedników wśród poleceń AutoCAD-a. Umożliwia ona dokonywanie zmian geometrycznych, które mają fundamentalne znaczenie dla każdej grafiki komputerowej. Nie będziemy zagłębiać się w teorię matematyczną transformacji macierzy 3D, ale należy poznać chociażby podstawową notację, aby korzystać z metody TransformBy, która posiada bardzo rozbudowane możliwości.

TransformBy (metoda ogólna (39)). object.TransformBy TransformationMatrix jako Variant (tablica 4×4 zmiennych Double). Metoda ta umożliwia jednocześnie przesunięcie, obrót oraz skalowanie obiektu za pomocą tablicy przekształceń o wymiarach 4×4. Jeśli metoda ta zostanie niewłaściwie sformułowana, AutoCAD zwraca komunikat o błędzie, a w niektórych przypadkach może to spowodować „ogólny błąd modelowania”, który uniemożliwia dalsze działanie programu.

Jak mogliśmy zaobserwować przy okazji omawiania metody Move, przesunięcie realizowane jest po prostu przez określenie starego i nowego położenia obiektu za pomocą punktów w układzie współrzędnych AutoCAD-a. Następnie odejmujemy od siebie współrzędne tych punktów, uzyskując wektor przesunięcia, który ma zastosowanie do dowolnego punktu obiektu przesuwanego równoległe z jednego punktu do drugiego.

Natomiast operacje obrotu i skalowania nie są już tak proste, ponieważ każdy punkt obiektu musi zostać przemieszczony w odmienny sposób w stosunku do punktu odniesienia. W przypadku skalowania każdy punkt obiektu odsuwany jest wzdłuż osi zaczepionej w punkcie odniesienia. Reprezentacja obrotu może mieć podobną formę, zrealizowana za pomocą sinusa i cosinusa wymaganego kąta. Obydwie te funkcje można połączyć, mnożąc każdy z punktów definicji obiektu przez tablicę o wymiarach 2×2, definiującą funkcję transformacji.

Istnieje możliwość złożenia (konsolidacji) operacji przesunięcia, skalowania i obrotu w dwóch wymiarach w tablicy o wymiarach 3×3. Reprezentację tę można rozszerzyć również na trzy wymiary, jeśli zastosujemy tablicę 4×4. Ogólna tablica metody TransformBy AutoCAD-a przedstawiona została w listingu 12.14a. Parametr R oznacza tam kryteria obrotu, zdefiniowane za pomocą sinusa i cosinusa. Natomiast S i T odnoszą się odpowiednio do skalowania i przesunięcia. Wyrażone są one jako współczynniki skalowania w pierwszym przypadku oraz jako odległość — w drugim. Wszystkie one są liczbami rzeczywistymi (typ Double).

W listingach 12.14b, c i d przedstawiono odpowiednio obrót wokół osi X, Y i Z przy użyciu funkcji sinus i cosinus. Obrót wokół każdej osi należy skonfigurować za pomocą osobnej tablicy. Podobnie w przypadku skalowania, gdzie wykorzystywane są pozycje macryc R00, R11 i R22 (patrz listing 12.14a), którego nie można połączyć z obrotem. AutoCAD

wymaga również, aby współczynniki skalowania miały jednakową wartość we wszystkich trzech kierunkach. Istnieje natomiast możliwość połączenia przesunięcia z obrotem lub skalowaniem, ponieważ wykorzystuje ono inne pozycje tablicy.

Listing 12.14. Tablice transformacji (4×4)

$$\begin{array}{c|cccc} & R00/S & R01 & R02 & T0 \\ & R10 & R11/S & R12/S & T1 \\ & R10 & R21 & R22/S & T2 \\ & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \quad (a)$$

$$Z: \begin{array}{c|cccc} & \text{Cos}(R) & -\text{Sin}(R) & 0 & 0 \\ & \text{Sin}(R) & \text{Cos}(R) & 0 & 0 \\ & 0 & 0 & 1 & 0 \\ & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \quad (b)$$

$$X: \begin{array}{c|cccc} & 1 & 0 & 0 & 0 \\ & 0 & \text{Cos}(R) & -\text{Sin}(R) & 0 \\ & 0 & \text{Sin}(R) & \text{Cos}(R) & 0 \\ & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \quad (c)$$

$$Y: \begin{array}{c|cccc} & \text{Cos}(R) & 0 & \text{Sin}(R) & 0 \\ & 0 & 1 & 0 & 0 \\ & -\text{Sin}(R) & 0 & \text{Cos}(R) & 0 \\ & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \quad (d)$$

Procedura pokazana w listingu 12.15 przedstawia dwie funkcje przekształceń tablicowych. Zaczynamy od utworzenia w nowym rysunku obiektu `Boole`. Następnie deklarujemy dwuwymiarową tablicę (`M`) jako zmienną matrycy 4×4 oraz zbiór wskazań i obiekt ogólny. Obiekt `Boole` (z rozdziału 10.) wskazywany jest automatycznie za pomocą opcji `acSelectionSetAll` należącej do metody `Select`. Ten pojedynczy element przypisywany jest zmiennej obiektu ogólnego (która może przechowywać dowolny rodzaj elementu i jest wiązana dynamicznie), tak że konieczne jest tylko jednokrotne oszacowanie `newS-Set.Item(0)`.

Następnie tworzymy zmienne potrzebne do samego przekształcenia, czyli kąt obrotu (`R`) oraz punkt odniesienia (`T`). Kąt należy podać w stopniach, które są potem zamieniane na radiany, wymagane przez metodę `TransformBy`.

W listingu tym wykonujemy dwa przekształcenia, z których każde poprzedzone jest wyświetleniem okna dialogowego pokazującego używane parametry. Najpierw obracamy obiekt o kąt 60 stopni (w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara) bez składników translacji. Następnie zmieniamy skalę obiektu na mniejszą o połowę, jednocześnie przemieszczając go o -5 jednostek we wszystkich trzech osiach. Natomiast na koniec wymazujemy zbiór wskazań.

Można także ściągnąć z Internetu drugą aplikację związaną z metodą `TransformBy` dotyczącą tego rozdziału, która obraca obiekt o niewielkie kąty, jednocześnie stopniowo zmniejszając wyświetlany widok za pomocą polecenia `Zoom`. Tworzy to interesujący efekt animacji, który daje bliższe pojęcie o zasadzie działania polecenia `Orbit` AutoCAD-a, a uzyskujemy to przez zawarcie kilku funkcji transformacji w pętli `For...Next`.

Listing 12.15. Przekształcenie macierzowe

```

Sub TransformBy()
    Boole
    Dim M(0 To 3, 0 To 3) As Double
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Dim Object As Object
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.Select acSelectionSetAll
    Set Object = newSSet.Item(0)

    Dim R As Double
    Dim T(0 To 2) As Double
    T(0) = 0: T(1) = 0
    R = -60
    R = R * 3.141592 / 180
    MsgBox "Obróć " & R & " radianów wokół osi Z w " & T(0) & ", " & T(1) & ", " & T(2)
    M(0, 0) = Cos(R): M(0, 1) = -Sin(R)
    M(0, 2) = 0: M(0, 3) = T(0)
    M(1, 0) = Sin(R): M(1, 1) = Cos(R)
    M(1, 2) = 0: M(1, 3) = T(1)
    M(2, 0) = 0: M(2, 1) = 0
    M(2, 2) = 1: M(2, 3) = T(2)
    M(3, 0) = 0: M(3, 1) = 0
    M(3, 2) = 0: M(3, 3) = 1
    Object.TransformBy (M)
    Object.Update

    MsgBox "Skaluj .5 w -5,-5,-5..."
    M(0, 0) = 0.5: M(0, 1) = 0
    M(0, 2) = 0: M(0, 3) = -5
    M(1, 0) = 0: M(1, 1) = 0.5
    M(1, 2) = 0: M(1, 3) = -5
    M(2, 0) = 0: M(2, 1) = 0
    M(2, 2) = 0.5: M(2, 3) = -5
    M(3, 0) = 0: M(3, 1) = 0
    M(3, 2) = 0: M(3, 3) = 1
    Object.TransformBy (M)

    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Undo

Polecenie Undo AutoCAD-a posiada kilka opcji służących do sterowania rezultatem jej działania, które polegają na cofnięciu wykonanego poprzednio polecenia. Opcje te wykorzystywane są do pogrupowania czynności w sekwencje, które można cofnąć jako całość. Natomiast metoda Undo VBA obsługuje dwie z tych opcji, umożliwiając określenie początku i końca sekwencji wykonanych czynności.

EndUndoMark (metoda obiektu Document). object.EndUndoMark ustawia środowisko AutoCAD-a w ten sposób, że czynności wykonane między StartUndoMark a tą metodą traktowane są jako oddzielna grupa (patrz listing StartUndoMark).

StartUndoMark (metoda obiektu Document). `object.StartUndoMark` ustawia środowisko AutoCAD-a w ten sposób, że czynności wykonane między tą metodą a `EndUndoMark` traktowane są jako oddzielna grupa. W ten sposób zdefiniowane zostają oddzielne znaczniki Undo dla każdej tego typu czynności tak, że później można je cofnąć raczej indywidualnie, a nie jako grupę.

Procedura w listingu 12.16 tworzy rząd okręgów odsuniętych od siebie o 3 jednostki miary, z których każdy posiada zdefiniowany znacznik cofnięcia. Możemy teraz wprowadzić polecenie Undo lub U i w ten sposób cofniemy po jednym okręgu za każdym razem. Jeśli natomiast nie wywołamy metody `StartUndoMark`, wówczas polecenie Undo AutoCAD-a spowoduje cofnięcie od razu całego rzędu okręgów.

Listing 12.16. *Znaczniki cofania poleceń*

```
Sub UndoMarks()
    Dim Object As AcadCircle
    Dim center(0 To 2) As Double
    Dim Radius As Double
    center(0) = 0: center(1) = 0: center(2) = 0
    Radius = 1

    Dim i As Integer
    For i = 0 To 7
        ThisDrawing.StartUndoMark
        Set Object = ThisDrawing.ModelSpace.AddCircle(center, Radius)
        center(0) = center(0) + 3
        ThisDrawing.EndUndoMark
    Next
    ZoomAll
End Sub
```

Właściwości informacyjne

Właściwości AutoCAD-a związane z edycją posiadają dostęp typu „odczyt i zapis”, dzięki czemu są bardzo pomocne w aktywnym wykonywaniu funkcji edycyjnych oraz przy zapytaniach. Na przykład właściwości `Coordinate` i `Coordinates` można wykorzystać do programowego wykonania tych samych czynności, które realizują polecenia `Extend` i `Trim`. Aby fizycznie zmienić cechy charakterystyczne elementów rysunkowych, można zastosować również właściwości `InsertionPoint`, `Rotation` oraz `Thickness`.

Właściwość `Area` umożliwia określenie powierzchni ograniczonej za pomocą kilku elementów AutoCAD-a. Właściwość tę wykorzystujemy obszernie w projekcie przestrzeni biurowej w rozdziale 19.

Area. Podaje obszar ograniczony obiektami. Typ: `Double` (odczyt i zapis). Właściwość ta dotyczy wyłącznie obiektów, takich jak: `Arc`, `Circle`, `Ellipse`, `LightWeightPolyline`, `Polyline`, `Region` oraz `Spline`.

Procedura w listingu 12.17 tworzy uproszczoną polilinię (obiekt `LightWeightPolyline`), a następnie wyświetla za pomocą standardowego okna dialogowego powierzchnię ograniczoną przez ten obiekt. Natomiast jeśli podejmiemy próbę zastosowania tej właściwości

(jak również właściwości omówionych poniżej) w stosunku do elementów, które jej nie obsługują, AutoCAD wygeneruje komunikat o błędzie.

Listing 12.17. Obliczanie powierzchni

```
Sub Area()
  Dim Object As AcadLWPolyline
  Dim P(0 To 7) As Double
  P(0) = 0: P(1) = 0: P(2) = 0: P(3) = 10
  P(4) = 10: P(5) = 10: P(6) = 10: P(7) = 0
  Set Object = ThisDrawing.ModelSpace.AddLightWeightPolyline(P)
  Object.Closed = True
  ZoomAll
  MsgBox "Obszar polilinii: " & Object.Area
End Sub
```

Coordinate. Podaje współrzędną pojedynczego wierzchołka danego obiektu. Typ: Variant (odczyt i zapis). Właściwość ta dotyczy wyłącznie obiektów, takich jak: 3DPoly, Leader, LightWeightPolyline, Point, PolyfaceMesh, Polyline, Solid oraz Trace.

Właściwość Coordinate umożliwia określenie lub zmianę pojedynczego wierzchołka należącego do obiektów wymienionych powyżej. W listingu 12.18 wykorzystaliśmy uproszczoną polilinię z listingu 12.17.

Listing 12.18. Zmiana jednej współrzędnej

```
Sub Coordinate()
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.Select acSelectionSetAll

  Dim Coords As Variant
  Coords = newSSet.Item(0).Coordinate(2)
  MsgBox "3-ci w: " & Coords(0) & ", " & Coords(1)

  Coords(0) = 4: Coords(1) = 4
  NewSSet.Item(0).Coordinate(2) = Coords
  NewSSet.Item(0).Update
  MsgBox "3-ci jest w: " & Coords(0) & ", " & Coords(1)

  ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

Deklarujemy zmienną Variant (Coords) i w tym przypadku nadajemy jej wartości trzeciego wierzchołka polilinii (współrzędna X-Y określona za pomocą punktów P(4) i P(5) z listingu 12.17). Wiemy, że jest to punkt Coordinate(2), pamiętając, że numeracja rozpoczyna się od zera. Natomiast elementy tablicy Coords (0 i 1) zwracają współrzędne tego punktu, wyświetlane następnie w oknie komunikatów. Następnie nadajemy nowe wartości współrzędnym X i Y, wykorzystując do zmiany położenia wierzchołka właściwość Coordinate w trybie zapisu. Czynność tę zamyka metoda Update, po której usuwamy zbiór wskazań.

Coordinates. Podaje współrzędne wszystkich wierzchołków danego obiektu. Typ: tablica Variant zmiennych Double (odczyt i zapis). Właściwość ta dotyczy wyłącznie obiektów,

takich jak: 3DFace, 3DPoly, Leader, LightWeightPolyline, MLine, Point, PolyfaceMesh, PolygonMesh, Polyline, Solid oraz Trace.

Właściwość będąca zwiłokrotnieniem właściwości `Coordinate` jest do niej bardzo podobna (ale potencjalnie bardziej zagmatwana). Umożliwia ona dostęp do wszystkich wierzchołków wybranego obiektu. Po raz kolejny wykonamy tu operację na polilinii z listingu 12.17.

Właściwość `Coordinates` wykorzystana w listingu 12.19 przypisuje wszystkie wierzchołki do tablicy typu `Variant` o nazwie `Coords`. Współrzędne `X` zawarte są w nieparzystych elementach tej tablicy, natomiast współrzędne `Y` — w parzystych. Jeśli chcemy więc zmienić drugi i czwarty wierzchołek, stosujemy składniki tablicy przedstawione w omawianej procedurze. Na tym etapie pierwotna polilinia, która w listingu 12.17 miała początkowo kształt kwadratu (porównaj), ma kształt grotu strzały skierowanej w kierunku lewego dolnego narożnika ekranu.

W międzyczasie należy wspomnieć także o odległości, którą, jeśli byłaby ona właściwością VBA, należałoby w tym momencie wymienić, trzymając się porządku alfabetycznego. Odległości można określać za pomocą metody `GetDistance`, która jest jedną z metod obiektu narzędziowego, omówionych w rozdziale 7. (listing 7.12).

Listing 12.19. Zmiana kilku współrzędnych

```
Sub Coordinates()
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.Select acSelectionSetAll

    Dim Coords As Variant
    Coords = newSSet.Item(0).Coordinates
    MsgBox "Obiekt posiada " & (UBound(Coords)+ 1) / 2 & "wierzchołków" & vbCrLf & "2-gi w: _" & Coords(2) & ", " & Coords(3) & "4-ty w: " & Coords(6) & ", " & Coords(7)
    Coords(2) = 5:   Coords(3) = 9
    Coords(6) = 9:   Coords(7) = 5

    newSSet.Item(0).Coordinates = Coords
    ThisDrawing.Regen True
    MsgBox "2-gi jest w: " & Coords(2) & ", " & Coords(3) & "4-ty jest w: " & _
        Coords(6) & ", " & Coords(7)
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub
```

InsertionPoint (właściwość ogólna (9)). Podaje punkt, w którym dany obiekt wstawiany jest do rysunku. Typ: tablica `Variant` zmiennych `Double` (odczyt i zapis). Jest to współrzędna 3D dotycząca obiektów, takich jak: `Attribute`, `AttributeRef`, `BlockRef`, `ExternalReference`, `MInsertBlock`, `MText`, `Shape`, `Text` oraz `Tolerance`.

Listing 12.20 zmienia punkt wstawienia obiektu `Text`. Obiekt ten wskazywany jest za pomocą metody `SelectAtPoint`; następnie jego punkt wstawienia przypisujemy do zmiennej `R` typu `Variant` i wyświetlamy jego współrzędne na ekranie. Zmienna ta jest potem redefiniowana, a jej nowe wartości zwrócone zostają do wskazanego elementu, który na koniec zostaje uaktualniony.

Listing 12.20. *Zmiana punktu wstawienia*

```

Sub InsertionPoint()
  AddText
  ThisDrawing.Regen True
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  Dim P(0 To 2) As Double
  P(0) = 3: P(1) = 3: P(2) = 0
  newSSet.SelectAtPoint P

  Dim R As Variant
  R = newSSet.Item(0).InsertionPoint
  MsgBox "Punkt wstawienia: " & R(0) & ", " & R(1) & ", " & R(2)

  R(0) = 5: R(1) = 7: R(2) = 0
  newSSet.Item(0).InsertionPoint = R
  newSSet.Item(0).Update
  ThisDrawing.Regen True
  MsgBox "Nowy punkt: " & R(0) & ", " & R(1) & ", " & R(2)
  ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Normal (właściwość ogólna (28)). Podaje trójwymiarowy wektor normalny osi Z obiektu graficznego (trójelementowa tablica zmiennych Double). Typ: Variant (odczyt i zapis). Właściwość ta podaje wektor, który określa kierunek normalny i który może być dodany do wybranego punktu, aby otrzymać inny punkt. Należy pamiętać, że nie jest to współrzędna podająca umiejscowienie w przestrzeni.

Właściwość `Normal` określa oś Z obiektu we współrzędnych układu WCS. Właściwości tej można użyć jako parametru `OCSNormal`, gdy przeprowadzamy konwersję współrzędnych za pomocą metody `TranslateCoordinates` (patrz listing 7.27).

W listingu 12.21 zmieniamy właściwość `Normal` elementu `Hatch`, utworzonego za pomocą procedury `AddHatch` z rozdziału 9. Potem wskazujemy ten obiekt, a następnie deklarujemy zmienną `N` typu `Variant` oraz nadajemy jej wartość za pomocą właściwości `Normal` obiektu `newSSet.Item(1)`. Jest to zbiór wskazań, w którym znajdują się dwa elementy; pierwszym z nich jest zewnętrzna pętla (`Item(0)`), która określa granice kreskowania. My natomiast będziemy edytować element `Item(1)`, którym jest samo kreskowanie. W kolejnym etapie po wyświetleniu wartości wektora `Normal` za pomocą okna dialogowego nadajemy mu nową wartość, która przypisywana jest do elementu. Na koniec uaktualniamy ten obiekt i wyświetlamy na ekranie nowe współrzędne wektora.

Listing 12.21. *Zmiana wektora normalnego*

```

Sub Normal()
  AddHatch
  ThisDrawing.Regen True
  Dim newSSet As AcadSelectionSet
  Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
  newSSet.Select acSelectionSetAll

  Dim N As Variant
  N = newSSet.Item(1).Normal
  MsgBox "Wektor normalny: " & N(0) & ", " & N(1) & ", " & N(2)

```

```

N(0) = 1: N(1) = 1: N(2) = -1
newSSet.Item(1).Normal = N
newSSet.Item(1).Update
ZoomAll
MsgBox "Nowy wektor normalny: " & N(0) & ", " & N(1) & ", " & N(2)
ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Rotation (właściwość ogólna (16)). Podaje kąt obrotu obiektu w stosunku do osi *X* globalnego układu współrzędnych (WCS). Typ: Double (odczyt i zapis). Dodatkowo kąty mierzone są w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara, patrząc w kierunku ujemnych wartości osi *Z*.

Listing 12.22. *Zmiana kąta obrotu*

```

Sub Rotation()
AddText
ThisDrawing.Regen True
Dim newSSet As AcadSelectionSet
Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
Dim P(0 To 2) As Double
P(0) = 3: P(1) = 3: P(2) = 0
newSSet.SelectAtPoint P
MsgBox "Kąt obrotu: " & newSSet.Item(0).Rotation

Dim RotAng As Double
RotAng = 30
RotAng = RotAng * 3.141592 / 180
newSSet.Item(0).Rotation = RotAng
newSSet.Item(0).Update
MsgBox "Kąt obrotu wynosi teraz: " & newSSet.Item(0).Rotation

ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
End Sub

```

Właściwość *Rotation* zwraca lub przypisuje kąt obrotu większości obiektów graficznych AutoCAD-a. Jednostkami są w tym przypadku radiany.

Procedura przedstawiona w listingu 12.22 wykorzystuje metodę *SelectAtPoint* do wskazania linii tekstu. Należy pamiętać, że w tym przypadku przed wybraniem obiektu trzeba koniecznie zregenerować rysunek. W przeciwnym razie bowiem metoda nie będzie działać poprawnie.

Okno komunikatów wyświetla aktualny kąt obrotu, po czym nadajemy mu nową wartość, podaną w stopniach, która jest niezwłocznie zamieniana na radiany. Następnie za pomocą właściwości *Rotation* w trybie zapisu nową wartość kąta przypisujemy do wskazanego elementu i ponownie wyświetlamy ją na ekranie.

Ostatnią właściwością z tej grupy jest *Thickness*, która służy do określenia lub wprowadzenia wymiaru *Z* elementu dwuwymiarowego.

Thickness. Właściwość ta określa odległość, na jaką wyciągnięty zostaje obiekt 2D ponad lub poniżej poziomu jego wzniesienia. Typ: Double (odczyt i zapis). Grubość ta wykorzystywana jest do nadania trzeciego wymiaru obiektowi 2D. Właściwość obsłu-

giwana jest tylko przez obiekty: Arc, Attribute, AttributeRef, Circle, Lightweight-Polyline, Line, Point, Polyline, Shape, Solid, Text oraz Trace.

W listingu 12.23 wskazujemy najpierw wszystkie elementy znajdujące się na rysunku, po czym za pomocą pętli For...Next zwiększamy o 5 jednostek grubość tych obiektów, które obsługują właściwość Thickness. W procedurze tej umieściliśmy całkiem rozbudowany mechanizm wychwytywania błędów, służący do rozpoznania obiektów nieposiadających właściwości Thickness przez zmianę ich koloru na czerwony. Natomiast okna dialogowe wyświetlają status każdego elementu przed jego edycją i po niej.

Listing 12.23. Zmiana grubości obiektu

```
Sub Thickness()
    Dim newSSet As AcadSelectionSet
    Set newSSet = ThisDrawing.SelectionSets.Add("newSelSet")
    newSSet.Select acSelectionSetAll

    Dim i As Integer
    Dim Thickn As Variant
    On Error GoTo ErrorHandler
    For i = 0 To newSSet.Count - 1
        Thickn = newSSet.Item(i).Thickness
        MsgBox "Element " & i & " Grubość: " & newSSet.Item(i).Thickness
        newSSet.Item(i).Thickness = Thickn + 5
        newSSet.Item(i).Update
        MsgBox "Element " & i & " Nowa Grubość: " & newSSet.Item(i).Thickness
    Next i
    ThisDrawing.SendCommand „_VPPOINT R 315 30 ”
    ThisDrawing.SelectionSets.Item("newSelSet").Delete
Exit Sub

ErrorHandler:
    newSSet.Item(i).Color = acRed
    newSSet.Item(i).Update
    MsgBox "Element " & i & " Nie posiada grubości."
    i = i + 1
    Resume Next
End Sub
```

Dostęp do wiersza poleceń

Metoda SendCommand pozwala w języku VBA dla AutoCAD-a na tworzenie skryptów, umożliwiając emulację wiersza poleceń aplikacji z poziomu VBA. Polecenia wykonywane tą drogą działają zwykle wolniej niż odpowiadające im funkcje VBA, chociaż metoda ta może być w pewnych okolicznościach przydatna. Z tego właśnie powodu firma Autodesk zaleca, aby w przypadku istnienia odpowiednika wśród innych metod VBA nie stosować SendCommand.

SendCommand (metoda obiektu Document). object.SendCommand (Command jako String [tylko wprowadzanie]).

Metoda `SendCommand` emuluje wykonywanie serii czynności z poziomu wiersza poleceń AutoCAD-a. Jej łańcuch musi zawierać wszystkie argumenty polecenia dokładnie w takiej kolejności, w jakiej są one wymagane łącznie z odstępami lub znakiem ASCII 13, tam gdzie wymagany jest tzw. powrót karetki. (Wyrażenie `vbCR` jest stałą VBA odpowiadającą znakowi powrotu karetki).

Listing 12.24. *Wysyłanie poleceń*

```
Sub SendCommand()  
  ThisDrawing.SendCommand "TEXT 1,1,0 1 45 To jest krótki paragraf," + vbCr  
  ThisDrawing.SendCommand "  obrócony i wyświetlony" + vbCr  
  ThisDrawing.SendCommand "  pod kątem 45 stopni..." + vbCr + vbCr  
  ThisDrawing.SendCommand "ZOOM W -1,-1 20,20 "  
  ThisDrawing.SendCommand „_VPOINT R 315 45 "  
End Sub
```

Składnia metody `SendCommand` jest bardzo ściśle określona i wymaga, aby wszystkie argumenty wywoływanego polecenia podawane były dokładnie w takiej kolejności, w jakiej spodziewane jest to w AutoCAD-zie. W listingu 12.24 pokazano zastosowanie tej metody do utworzenia kilku wierszy tekstu, w którym konieczne jest użycie znaku `Chr(13)` w celu rozróżnienia między końcem wiersza a odstępami w tekście. Natomiast za pomocą polecenia `Undo` można przywrócić początkowy kąt wyświetlania tekstu.

Inne metody, właściwości i procedury związane z edycją

W modelu obiektu AutoCAD-a istnieje jeszcze wiele innych komponentów związanych z edycją obiektów oraz obsługą procesu edycji. Poniżej przedstawiliśmy zestawienie najważniejszych z nich, wraz z podaniem rozdziału, w którym zostały omówione.

Linie konstrukcyjne. `Xline` oraz `Ray` omówiono w rozdziale 9.

Pobieranie danych. W rozdziale 7. przedstawiono kilka metod związanych z pobieraniem danych od użytkownika, takich jak `GetPoint`, `GetKeyword` oraz `GetString`.

Konwersja danych. Metody służące do przekształcania danych, takie jak `AngleToString` oraz `RealToString`, omówione zostały w rozdziale 7.

Siatka węzłów, skok oraz tryb ortogonalny. Operacje, takie jak włączanie i wyłączanie siatki węzłów i skoku, ustawianie odstępów siatki oraz właściwość `OthoOn`, są częścią dyskusji na temat rzutni w rozdziale 5.

Tryb uchwytów rysunkowych. Rozdział 6. obejmuje m.in. omówienie włączania i wyłączania trybu uchwytów rysunkowych (`0snap`).

Dokładność. Metody związane z ustawieniami dokładności liczbowej, które związane są przede wszystkim z wymiarami, takie jak `PrimaryUnitsPrecision`, `TextPrecision`, `TolerancePrecision`, `AltTolerancePrecision` oraz `AltUnitsPrecision`, przedstawiono w rozdziale 11.

Lokalne układy współrzędnych. Metoda AddUCS oraz właściwość ActiveUCS omówione zostały w rozdziale 6.

W rozdziale niniejszym używaliśmy często sześciu procedur służących do tworzenia elementów rysunkowych, które poddawane były następnie edycji. Metody Add3DPoly i Add3Hatch pochodzą z rozdziału 9. Z kolei Boole, która tworzy interesujący układ walca i kuli, znajduje się w rozdziale 10. Natomiast procedury AddEllipse, AddLine, oraz AddText (patrz rozdział 9.) zostały uproszczone dla celów tego rozdziału, a ich zmodyfikowany kod pokazano poniżej. Warto wspomnieć, że kody wszystkich listingów umieszczonych w tej książce można ściągnąć ze strony internetowej wydawnictwa Prentice Hall pod adresem www.phptr.com.

```
Sub AddEllipse()
    Dim Object As AcadEllipse
    Dim center(0 To 2) As Double
    Dim AxisMj(0 To 2) As Double
    Dim RadRat As Double

    center(0) = 0: center(1) = 0: center(2) = 0
    AxisMj(0) = 1: AxisMj(1) = 2: AxisMj(2) = 0
    RadRat = 0.5
    Set Object = ThisDrawing.ModelSpace.AddEllipse (center, AxisMj, RadRat)
End Sub

Sub AddLine()
    Dim Object As AcadLine
    Dim P1(0 To 2) As Double
    Dim P2(0 To 2) As Double
    Dim RadRat As Double

    P1(0) = -2.5: P1(1) = -1.5: P1(2) = 0
    P2(0) = 2.5: P2(1) = 1.5: P2(2) = 0
    Set Object = ThisDrawing.ModelSpace.AddLine (P1, P2)
End Sub

Sub AddText()
    Dim Object As AcadText
    Dim Text As String
    Dim Height As Double
    Dim P(0 To 2) As Double
    Text = "Halo, Centrala?"
    Height = 1
    P(0) = 3: P(1) = 3: P(2) = 0
    Set Object = ThisDrawing.ModelSpace.AddText (Text, P, Height)
End Sub
```

Podsumowanie

Rozdział ten przybliżył wiele metod AutoCAD-a służących do zmiany jego obiektów graficznych. Przyjrzeliliśmy się nie tylko podstawowym metodom edycji, takim jak Copy, Move, Mirror, czy też ScaleEntity, ale także bardziej zaawansowanym, czyli tablicom biegunowym i prostokątnym oraz przekształceniom macierzowym. Następnie skupiliśmy

naszą uwagę na właściwościach związanych z informacjami o elementach, takimi jak Area lub Thickness.

W rozdziale 13. omówimy pewne rodzaje zjawisk występujących w normalnym toku działania aplikacji, dla których możemy utworzyć specjalne procedury, zwane podprogramami obsługi zdarzeń, które uruchamiane będą na skutek wystąpienia tychże zdarzeń. Dyskusja ta wprowadzi nas do rozdziału 14., dotyczącego formularzy i kontroltek, które stanowią rdzeń zarówno interfejsu użytkownika w VBA, jak i interaktywnego środowiska programowania IDE.